

Druhá kapitola

Strach z Madeline Reynoldsovej

CAT VBEHLA DO PEKÁRNE A PRINIESLA SO sebou aj závan studeného novembrového vzduchu. „Mám urobiť projekt do školy, mama,“ oznámila. „Obliečť sa ako niekto z minulosti, koho veľmi obdivujeme, a napísať jeho životopis.“

„Ach, to bude zábava!“ Poppy podala Maxine Gibbonsovej vrečko teplých mandľových koláčov. Maxine už päťdesiat rokov bývala vedľa Poppiných rodičov v malom tehlovom domčeku na ulici Pudding Lane a o rodine vedela takmer všetko. Maxine vlastne vedela všetko o väčšine obyvateľov Potts Bottom.

„Koho si vyberieš?“ opýtala sa Maxine a vložila si koláče do košíka. Tmavé oči jej žiarili záujmom a chĺpky na brade sa jej chveli. Cat zbadala mamin pohľad. Vedela, že chce, aby Maxine odišla, ale tá sa zrejme nikam neponáhľala. Pozrela priamo na Cat a prefikane sa usmiala. Teda tak sa Cat aspoň zdalo. „Nikdy nezabudnem na to, keď tvoja mama chodila na Ruthersfield, Cat. Aj ona musela kedysi písať taký projekt. Pamätáš sa, Poppy?“

Poppy hlučne zasunula zásuvku na pokladnici a zagánila na Maxine. „Prekvapuje ma, že si to pamätáte. Bolo to už dávno.“

„Ach, pamätám si to, ako keby to bolo včera,“ vyhlásila Maxine a zachvela sa. „Písala si o Madeline Reynoldsovej, nie? O najnebezpečnejšej čarodejnici na svete. Mráz mi behá po chrbte, len čo si na ňu pomyslím.“

„Mama, naozaj?“ znepokojene sa spýtala Cat. „Naozaj si si vybrala Madeline Reynoldsovú?“

„Maxine!“ hnevala sa Poppy. „Museli ste? Alebo sa len vyžívate v strašení, že spomeniete pred Cat Madeline Reynoldsovú? Pretože to nie je prvý raz, však?“

„Hovorím len, že...“ začala Maxine, ale Poppy ju prerušila.

„Viem, čo hovoríte. Zabudli ste vari, ako ste vystrašili a rozplakali Cat, keď mala len štyri roky?“